

8.

Den kst. Kammeradvokat.

København, den 20. Marts 1916.

Til Landbrugsministeriet.

I Skrivelse af 23. f. M. (Journ. Nr. 3494) har Landbrugsministeriet udbedt sig en Udtalelse fra mig om, hvorvidt det i indeværende Rigsdagssamling i Landstinget fremsatte Forslag til Lov om Bekæmpelse af Raager kan antages at stride mod Grundloven eller andre retlige Bestemmelser.

Saaledes foranlediget skal jeg tillade mig at bemærke følgende:

Hovedbestemmelsen i det nævnte Lovforslag (Forslagets § 1) gaar ud paa, at der i Egne, hvor Raagerne ruger samlede i større Mængde, af det offentlige (Kommunalbestyrelserne) kan træffes Foranstaltninger til Ødelæggelse af en Raagekoloni, saafremt en Jordbruger, hvis Jorder ligger i en Afstand af højst 7 Kilometer fra Kolonien, klager over, at Raagerne til Stadighed eller i betydeligt Omfang forvolder Skade paa hans Ejendom. Hertil knytter sig i de efterfølgende Paragraffer nærmere Bestemmelser dels om, under hvilke nærmere Betingelser Ødelæggelsen kan iværksættes, dels om den Fremgangsmaade, som skal følges i saadanne Tilfælde. I sidstnævnte Henseende gaar Reglerne i Hovedsagen ud paa, at der skal gives Ejeren (Brugeren) af de Jorder, hvor Raagekolonien findes, Valget imellem selv at besørge Ødelæggelsen eller at finde sig i, at Kolonien ødelægges ved offentlig Foranstaltning. Udgifterne ved Ødelæggelsen skal ifølge Forslagets § 4 afholdes af den Kommune, der har krævet Ødelæggelsen iværksat, hos hvem ogsaa Ejeren (Brugeren) af de paagældende Jorder, hvis han selv paatager sig at ødelægge Kolonien, kan faa sine Udgifter i denne Anledning dækkede. Derimod maa det antages at være Lovens Mening, at Ejeren af den Ejendom, hvor Raagekolonien findes, ikke skal have nogen Erstatning for det Tab, han maatte lide ved Raagekoloniens Ødelæggelse.

Det er nu kun for saa vidt Lovforslaget saaledes gaar ud paa at paalægge den paagældende Grundejer at finde sig i Raagekoloniens Ødelæggelse uden Erstatning, at der kan være Spørgsmaal om, at det skulde være i Strid med Grundlovens § 82. Da det formentlig tør betragtes som almindelig anerkendt saavel i Teorien som i Praksis (jfr. H. R. D. 15. April 1912, H. R. T. 1912 p. 110), at Domstolene er berettigede til at paakende Spørgsmaal om, hvorvidt den almindelige Lovgivningsmyndighed har overskredet de ved Grundloven for dens Kompetence dragne Grænser, maa det antages, at den praktiske Betydning af, at Loven, saafremt den vedtages i den nu foreslaede Skikkelse, maatte anses for at være, stridende mod Grundlovens § 82, vilde være, at den paagældende Grundejer, uanset Lovens Bestemmelse i modsat Retning, vilde kunne faa sig tilkendt Erstatning hos det offentlige for det ham ved Raagekoloniens Ødelæggelse tilføjede Tab.